

Begrundelse

I maj 2001 vedtog Folketinget et beslutningsforslag nr. B 85, der pålagde regeringen at tage initiativ til at forkorte sagsbehandlingstiden i Naturklagenævnet.

Svar (25/3 02)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

De tiltag, som Naturklagenævnet satte i værk i forbindelse med den rationaliseringsundersøgelse, der blev gennemført i foråret 2000, er nu gennemført. Effekten kan nu mærkes, idet Naturklagenævnet i 2001 har modtaget 2100 sager og afgjort 2180 sager. Produktiviteten er fra 1999 til 2001 steget fra 67 sager til 77 sager pr. sagsbehandler. Antallet af verserende sager, som er ældre end 8 måneder, er i løbet af 2001 reduceret med 25%.

Sagsbehandlingstiden er i 2001 faldet for visse sagstyper, bl.a. landzonesager, mens den for andre er steget i takt med at et større antal ældre sager er blevet afsluttet. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid har i årene 1999, 2000 og 2001 været henholdsvis 5,1 måneder, 5,5 måneder og 5,7 måneder.

Det er min opfattelse at Naturklagenævnet på forholdsvis kort tid har gennemført en optimal effektivisering af deres sagsbehandling og dermed en optimal anvendelsen af deres ressourcer.

Naturklagenævnet er i 2000 og 2001 blevet tilført yderligere ressourcer som led i bestræbelserne på at få afviklet sagspuklen. Udgifterne hertil er dækket ved brug af opsparet lønsum. Derudover der på finansloven for 2002 tilført Naturklagenævnet 4,0 mill. kr. samt tilført 3,4 mill. kr. fra de øvrige institutioner under Miljøministeriet til nedbringelse af sagspuklen.

Naturklagenævnet vil fra 2003 og fremover på lige fod som den øvrige del af Miljøministeriet skulle leve op til de generelle besparelseskra, der betyder et fald i antallet af årsværk fra 47 i 2002 til 42 i 2005.

Jeg vil fortsat følge udviklingen i Naturklagenævnet både hvad angår sagsantallet og sagsbehandlingstiden, og såfremt det måtte blive nødvendigt vil evt. yderligere tiltag blive gennemført.

Spm. nr. S 1351

Til finansministeren (13/3 02) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Kan ministeren bekræfte,

- at yngre medarbejdere der fyres af staten vil have lettere ved at få arbejde end ældre medarbejdere,
- at yngre medarbejdere vil kunne bringe mere frisk blod over i det private erhvervsliv end ældre medarbejdere,
- at der er større frivillig udskiftning blandt yngre medarbejdere i statens tjeneste end blandt ældre,
- at de ældre medarbejdere udgør en stabil og erfaren ressource i statens tjeneste og
- at det koster flere statslige kroner til aftrædelsesordninger og overførselsindkomster at fyre ældre end yngre medarbejdere fra statslig ansættelse?«

Begrundelse

Ifølge et svar til Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) er der stor overvægt af ældre medarbejdere blandt de varslede fyringer i ministerier og statslige institutioner.

Svar (20/3 02)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Både yngre og ældre medarbejdere besidder kompetencer, viden og erfaringer, og vil således kunne bidrage med nye ideer og erfaringer til både den offentlige og den private sektor. Det er derfor væsentligt at sikre en afbalanceret sammensætning af medarbejderne både i den offentlige og i den private sektor.

Der er generelt flere ældre end yngre medarbejdere i den offentlige sektor sammenlignet med den private sektor. En jævn fordeling af eventuelle afskedigelser på aldersgrupper vil i sagens natur skulle afspejle medarbejder sammensætningen.

Aldersfordelingen blandt dem, der er varslet afskediget, svarer i hovedtræk til aldersfordelingen på de berørte ministerområder, jf. Finansministerens svar på spørgsmål s 1019 (2. samling) af 20/2 – 2002 stillet af Pernille Falcon (EL).

Personaletilpasningerne på visse statslige områder skal ses som en del af regeringens overordnede politik om omprioritering fra admini-